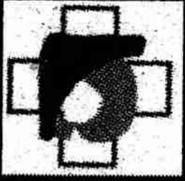

కథ

గ్లోబల్ హాస్పిటల్స్ - ఆంధ్రప్రభ సచిత్రవారపత్రిక

కథల పోటీలో సాధారణ ప్రచురణకు ఎంపికైన శృంగార కథ

చెప్పలేనంత బెన్జన్ గా వుంది కోసల్ రాంకి. పైన అయిదో నంబరులో సీలింగ్ ఫ్యాన్ తిరుగుతోన్నా రింగుల జుత్తులోనుంచి చుక్క చుక్కగా కారుతున్న చెమట సిల్కు లాల్చీని తడిపేస్తోంది. మంద్రంగా వినిపిస్తోన్న రేడియోలో పాట “ఈ రేయి తీయనిది... ఈ చిరుగాలి మనసైనది” అతని మనసులో కొంత ఉద్రేకం, మరింత ఆందోళనా రేకెత్తిస్తోంది.

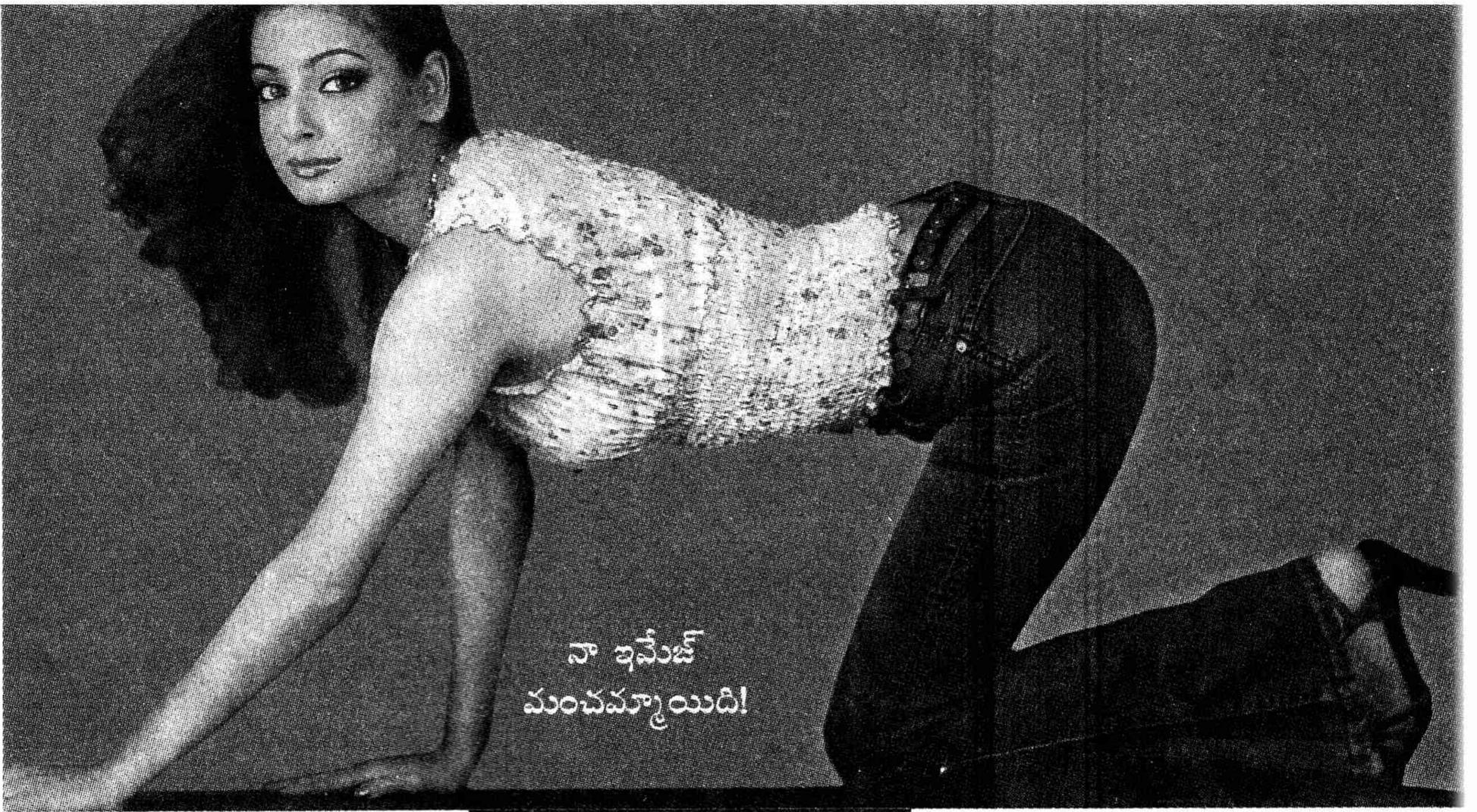
పాన్సుమీద మల్లెల్లీ, గులాబీల్లీ, పూవులోని మకరందాన్ని గ్రోలుతున్న తుమ్మెదలా డిజైన్ చేసింది మరదలు చిత్కళ. ‘థర్డ్ ఎక్స్ప్లెన్’ తన పరిమళాన్ని నెమ్మదిగా కదులుతున్న తెరల్లోంచి వలకరిస్తోంది. వెండి పళ్లెల్లో అమర్చిన స్వీట్లు, పళ్లూ, ఈ రాత్రికి తమతో పనేమిటిలే అనుకుంటూ నిట్టూరుస్తున్నాయి. విదియనాటి చందమామ, చుక్కలతో మేలమాడుతూ మబ్బులమాటున దాక్కుంటుంటే, తొలిరాత్రి అనుభవం ఎలా

వుంటుందో
పూహించుకుంటూ
కిటికీలోంచి
బయటకి

కూకేయి తియ్యనిది

శిష్య

నా ఇమేజ్
మంచమ్యాయింది!

చూస్తున్నాడు కోసల్ రాం.

మెత్తని అడుగుల నవ్వుడికి ఇటు తిరిగాడు కోసల్. వెండి గ్లాసునిండా పాలతో, లేత పసుపురంగు చీరకట్టుకుని పోతపోసిన స్వర్ణసుందరిలా లహరి. ఎప్పుడు వచ్చిందో ఏమో, ఆమె వెనుకే మూసుకుని వున్న తలుపులు.

ఇప్పుడేం చేయాలి? ఎలా పలకరించాలి? సినిమాల్లోలా దగ్గరకు వెళ్లి, మంచం దగ్గరికి తీసుకువస్తే, ఊహ! మరీ పాతకాలం మనిషి అనుకుంటుందేమో.

“రావోయ్” అంటూ ఇక్కడికే పిలిస్తే, వ్. ఈ అనుభవం కోసం ఇన్నేళ్లుగా ఎదురుచూస్తుంటే, ఇప్పుడేమో ఒక్క ఐడియా తట్టి చావడం లేదు. అందుకే, ముందునుంచీ ఒకరికొకరు పరిచయం వుండాలి. తమకు పెళ్లిచూపులు కూడా లేవు. అమ్మా, నాన్నా “యస్” అనగానే తను అమెరికానుంచీ ఎగురుకుంటూ వచ్చి తాళి కట్టేశాడంతే, ఒకేరోజు ముందు రాగలిగాడు పెళ్లికి. అందుకే పెళ్లిపీటలమీద చూడటమే ఆమెని.

“సాంప్రదాయంగా వుండి, మామూలుగా చదువుకున్న అమ్మాయి అయితే చాలు, అందంగా వుండి, పెద్దజడ వున్నట్లయితే బాగుంటుంది” అంటూ తను మెసేజ్ ఇవ్వగానే ఈ సంబంధం కుదిర్చారు తల్లి తండ్రీ. తను ఊహించినదాని కన్నా ఎన్నో రెట్లు లావణ్యవతి లహరి. ఆ కనురెప్పల మాటున దాక్కోవాలనిపించింది కోసల్ కి పెళ్లిపీటలమీద మెని చూస్తూనే. పాణి గ్రహణం సమయంలో

‘రహనా హై తేరే దిల్ మే’తో బాలీవుడ్ లోకి వచ్చిన దియామిర్జా, తరువాత ‘దీవానాపన్, తుమ్ కో న భూల్ పాయేంగే’ల్లో చేసినా అవి ప్లావయ్యాయి. రామ్ గోపాల్ వర్మ చిత్రం ‘దమ్’తో పాటు ‘ప్రాణ్ జాయే వర్ శాన్ న జాయే’ కూడా దిక్కు లేకుండా పోవటంతో, ఇహనిప్పుడు ఓ కామెడీ రోల్ చేస్తున్నదిట. ఇప్పుడు చేస్తున్న చిత్రం కోయా ‘మేరే దిల్ మే హై.’ “నాకు కంఫర్ట్ బుల్ గా అనిపిస్తేనే ఏ చిత్రంలోనైనా చేస్తాను. బిషాశ, మల్లిక, ప్రియంక, లారల్లాగా బికినీలు వేసుకునే స్ట్రక్చర్ కాదు నాది. ఓ మంచమ్యాయి ఇమేజ్ నాకుంది. అందరిలా కాక విడిగా వుండాలనేదే నా కోరిక” అంటూంది దియ. చూద్దాం.

తగిలిన పాడవాటి చేతివేళ్ల స్పర్శ ఎంతో అపురూపంగా వుంది. ప్రొద్దున పురోహితుడు బిందెలో ఉంగరం వేసి ఇద్దర్నీ తీయమని అడిగితే, ఎవ్వరూ చూడకుండా ఆమె వేళ్లతో తన వేళ్లు ముద్దాడాయి. అల్లరిగా గిల్లాయి. తన చిలిపితనానికి, ముసిముసి నవ్వులు నవ్విస్తూ ఆ పల్చటి పెదవులు, సిగ్గుతో ఎరుపెక్కిన పాలబుగ్గులు. ఓహో! లహరి ఓ అపురూప చిత్రం. అజంతా శిల్పం. తన సొంతం. ఎన్నో సినిమాలు చూశాడు, పుస్తకాలు చదివాడు కానీ, ప్రాక్టికల్స్ దగ్గర కొచ్చేసరికి అమెరికా అబ్బాయి కూడా అసలు సినలు అమాయక చక్రవర్తి అయిపోయాడు కోసల్.

ఇంకా అక్కడే నిల్చుని వుంది లహరి, చెక్కిన శిల్పంలా.

“రా! లహరి!” దగ్గరగా వెళ్లాడు కోసల్. పాలగ్లాసు అందుకున్నాడు. పాలతో పాటే చేతిని కూడా అందుకుని పాన్ను దాకా తీసుకొచ్చాడు. అలంకరించిన మంచం చూడగానే, గిరుక్కున వెనుదిరిగింది లహరి. పాడవాటి పూలజడ కోసల్ రాం చుట్టూ తిరిగి, తిరిగి తన స్థానానికి వచ్చింది.

“అరే! ఏమయింటి? దా! కూర్చో.” మంచం మీద కూర్చోబెట్టబోయాడు ఆమెని.

“ఊహ! నాకు భయంగా వుంది. నేను బైటికి వెళ్లిపోతాను.”

నవ్వుచ్చింది కోసల్ కి. తనే గాభరా పడిపోతున్నాడు. అలాంటిది ఆమెని సముదాయించవలసిన పరిస్థితి.

“ఎందుకు భయం? నేనేమైనా పెద్దపులినా? పాపం, కొంచెం అందగాణ్ణే కదా!”

“కాదు. నాకు ఈ ప్రోగ్రామ్ అంటే భయం. స్టీజ్. నేను వెళ్లిపోతాను.” తలుపు దగ్గరకు పరుగెత్తింది.

అర్థం కాలేదు కోసల్ రాంకి.

“అరే! లహరి! నా మాట విను. బయటంతా బంధువులున్నారు. చాలా అబ్బర్డీగా వుంటుంది. ఒకసారిలా కూర్చో!”

ముళ్లమీద కూర్చున్నట్లుగా కూర్చుంది లహరి.

నల్ల ద్రాక్షపళ్లను ఆమె నోటికి అందిస్తూ, దగ్గరగా వెళ్లిన కోసల్ నుంచి దూరంగా జరిగింది లహరి.

“ఓకె. ఓకె. నిన్నసలు తాకను. సరేనా!” అవనమ్మకంగా చూసింది.

“ఇదుగో ఈ స్వీట్ తిను” కాకినాడ కాజా ఒకటి ఆమెకిచ్చాడు. మొహమాటంగా అందుకుని మునివంట కొద్దిగా కొరికింది దాన్ని. ఆమె చేతిలోంచి దాన్ని లాక్కుని తను తినేసాడు కోసల్.

“అబ్బ! ఇంత అద్భుతంగా వున్న స్వీట్ నేను జీవితంలో తినలేదు. తెలుసా!” నిర్ధాంతపోయి చూస్తోన్న లహరితో అన్నాడు.

“ఎందుకంటే, ఆ స్వీట్ కి నీ అధరామృతం సోకింది మరి” చెప్పాడు.

నవ్వింది లహరి. వెన్నెల ఓసారి ఆమె సొట్టబుగ్గల్లో కురిసింది.

“నేనేం చెయ్యనన్నాను కదా! హాయిగా, ఫ్రీగా కూచో,” వందిరి మంచం కోడుకి జారగిలబడి అన్నాడు కోసల్.

గోడకి ఆనుకుని తమలపాకుల్లాంటి పాదాలకి తొడిగిన వెండి మువ్వల్ని సవరిస్తూ, తలదించుకుని కూర్చుంది లహరి.

తను గనుక ఓ చిత్రకారుడయితే ఎంత బాగుండేదో, ఈ వయ్యారం అంతా కాన్వాస్ మీద ప్రింట్ చేశేసేవాడు. ఎదిగి ఎదగని ఎద ఒంపుల మధ్య నుంచీ నడుం ఒంపులో సేద దీర్చుకుంటోంది ఒత్తైన నల్లని జడ. ఒంకులు తిరిగి జడలో ఒదిగిన పూల బాలలు అవుడవుడే విచ్చుకుంటూ మత్తుగా, గమ్మత్తుగా తనని చూసి వెక్కిరిస్తున్నట్లనిపించింది కోసల్ కి.

ఎర్రటి పారాణి అద్దిన వచ్చని పాదాలు. కాలి వేళ్ల మీద మట్టెల్ని ముద్దాడాలన్న కోరికను బలవంతంగా ఆపుకుంటున్నాడు కోసల్.

“లహరి” మృదువుగా పిలిచాడు. తలెత్తింది లహరి.

“నేనంటే ఇష్టమే కదూ!”

“ఔనన్నట్లు విశాల నేత్రాల్ని మరింత విప్పార్చి, కనైవ్ లతోనే జవాబిచ్చింది”.

“నాకు కూడా నువ్వెంత నచ్చావో మాటల్లో చెప్పలేను. తెలుసా!”

చేతల్లో చెవుతాడేమో అన్న జంకుతో మరికొంత దూరం జరిగింది లహరి.

“సరే! నాతో అమెరికా వచ్చేస్తావు కదా! అక్కడంతా చాలా సోషల్ గా వుంటారు. నీలా బిడియంగా వుండే వాళ్లని భలే ఏడిపిస్తారు.”

“అలా అయితే నేనెక్కడికీ రాను.” బుంగమూతి పెట్టింది లహరి.

“ఐసీ! అయితే నేనూ అమెరికా వెళ్లను. ఎంచక్కా ఇద్దరం ఈ మంచమీదే, ఇలాగే దూరం దూరంగా కూచుని శేషజీవితం గడిపేద్దాం. ఏం! సరేనా!” మాట తప్పాడు.

నేహ హంగామా

‘కయామత్’ చిత్రంలో బికినీలేసుకుని గుర్తింపు పొందిన నేహాధూపియా, ఇప్పుడు రెండో చిత్రం ‘జూలీ’తో మరో సంచలనం సృష్టించబోతున్నది. ఇందులో ఓ సెక్స్ వర్కర్ పాత్ర చేస్తున్న నేహను బాగా సన్నబడమన్నాడట నిర్మాత దీపక్ శివ్ దసానీ. వదహారేళ్ల మామూలు అమ్మాయిని విధి ఎలా ముంబయికి చేరుస్తుందో చెప్పే కథ ‘జూలీ’ చిత్రం. బికినీ గర్లగా కాక ఎమోషనల్ లేడిగా, ఓ నటిగా నేహను ఇందులో చూడొచ్చు.

కోసల్, లహరి ముంగురుల్ని సవరించసాగాడు. ఏమీ అనలేదు లహరి.

“సరే! నీ హబీస్ ఏమిటి? ఇంటర్మీడియట్ లోనే చదువు ఎందుకు ఆపేశావ్?”

“ఏమో! నాకు చదువుకోవాలనిపించలేదు. హాయిగా కథల వుస్తకాలు చదువుకోవడం ఇష్టం నాకు, ఇంకా పిండివంటలు చెయ్యడం, హ్యాండిక్రాఫ్ట్ నాకు భలే సరదా. ఇదిగో ఈ గదిలో కిటికీలకున్న కర్టెన్ లన్నీ నేను ఎంబ్రాయిడరీ చేసినవే.” కాస్త బిడియం తొలిగింది లహరికి.

“బ్యూటీఫుల్. నాకూ ఈ హ్యాండ్ వర్క్స్ అంటే చాలా ఇష్టం. నీ అంత అందంగా వున్నాయి, నువ్వు కుట్టిన ఈ చిలకలు” ఆప్టిక్ వర్క్ చేసిన కర్టెన్ ను చూస్తూ అన్నాడు కోసల్ మెచ్చుకోలుగా.

“ఇదిగో ఈ వైట కొంగు చూడండి. ఇదీ నేను పెయింట్ చేసిందే. అతని ఒడిలో వడేట్లు కొంగు వరచింది లహరి. లేత పసుపు చీరమీద,

ఓ గొల్లపిల్ల గడ్డివరకలు తినిపిస్తోంది లేడిపిల్లకి. భుజంమీద గడ్డిమోపు, తలమీద వాలిన రామచిలక, బ్యాక్ గ్రౌండ్ లో దూరంగా వున్నట్లు అనిపించే గుడిసెలు, పెంకుటిళ్లు వగైరా పల్లెసీమలోని పరిసరాలు. ఓ అందమైన పల్లెటూర్ని మొత్తంగా ఆవిష్కరించిన ఆ చిన్ని కాన్వాస్ కి, ఏ చిత్రకారుడి చిత్రం సాటి రాగలదు అనిపించింది కోసల్ కి.

“మార్వలస్” మనస్ఫూర్తిగా అన్నాడు దృష్టిని చీరమీద నుంచి ఆమె వైపుకు తిప్పుతూ.

వైట నడలి అతని ఒడిలో వడి, పాలకడలి ఆమె గుండెల్లో పొంగిన సంగతి, పాపం, ఆమెకి తోచనే లేదు. బంగారు రంగు మెడనుంచి క్రిందికి జారిన నగలు, ఆమె వసిమి ఛాయ ముందు వెలవెలాబోతున్నాయ్. అసూర్యం పశ్యలాంటి అందాలు దీపకాంతిలో మెరిసిపోతూ, అతణ్ణి రారమ్మన్నాయి. అతని చూపుల్ని గ్రహించిన లహరి, సిగ్గుగా వైట కప్పుకుంది.

“దాచిన దాగదు సాగసు, ఆ దాగుడుమూతలు వలదూ” రేడియోలో పాట మారింది.

“ఊఁ. సరే! నీకు కథలు కూడా ఇష్టమా” అడిగాడు.

“చాలా. ఇప్పటికీ చందమామ కథలంటే ఎంతిష్టమో!”

“మనిద్దరివీ, అన్నీ ఒకే రకం టేస్టులు. హాయిగా ఈ రాత్రికి కథలు చెప్పుకుందాం. ఓ.కె.”

“ఊఁ”

మెత్తని దిండుమీద తలాన్ని,

“రా లహరి! నువ్వు వడుకో.” వక్కన చోటు చూపించాడు.

“ఊహ” తల అడ్డంగా తిప్పింది.

“నేనేం చెయ్యను. జస్ట్ కథ చెప్తానంతే.” నమ్మకంగా అన్నాడు కోసల్.

మంచానికి చివరగా, అతనికి దూరంగా ఒత్తిగిలింది లహరి.

ఆమెను అస్సలు పట్టించుకోనట్లు, కళ్లు మూసుకుని కథ చెప్పడం మొదలెట్టాడు కోసల్.

“ఇది నేనెప్పుడో విన్న కథన్నమాట. అనగానగా ఓ రాజ్యంలో రాజుగారున్నారు. ఆయనకు ఒకే కొడుకు. పేరు రాజసింహుడు. వాడికి పెళ్లిడొచ్చింది. సరే! ఇక పెళ్లి చేసేద్దాం అనుకున్నారు- రాజు, రాణి. కానీ,

రాజసింహుడికి, రాజరికపు పిల్ల అక్కర్లేదు. అందంగా అపూర్వంగా వుండాలి, అచ్చం నీలాగా."

నవ్వింది లహరి అతని మెచ్చుకోలుకి. కొంచెం జరిగాడు కోసల్.

"అన్నాడు కదా! నాన్నా! నాకు కావాల్సిన పిల్లను నేనే ఎంచుకుంటాను. దేశాటన చేసి వస్తాను. అనుమతి ఇవ్వండి. నాక్కాబోయే రాణిని ఎంచుకునే స్వాతంత్ర్యం నాకివ్వండి అని."

"ఊఁ. ఆ తర్వాత?" తన కాళ్లకు తగుల్తున్న అతని పాదాల్ని దూరం జరిపింది.

"రాజుగారేమంటారూ? ఒక్కగానొక్క వంశాంకురం. వాడి మాట కాదనలేక. సరే నాయనా! నీ ఇష్టం అన్నారు. రాజసింహుడు ఓ మంచి గుఱ్ఱం, పెద్ద కరవాలం తీసుకుని బయల్దేరాడు. చూశావా! మగవాళ్లు, ఆడవాళ్లకోసం ఎంత కష్టానికి ఒడిగడతారో" వెన్నముద్దల్లాంటి ఆమె భుజాలమీద చేతులు వేశాడు కోసల్, చాలా మామూలుగా.

"ఇలా అయితే నేను కథ వినను." విసురుగా అతని చేతులు తీసేసి లేచి

కూర్చుంది లహరి.

"ఓ! సారీ! సరే కథ విను. యువరాజు ఇంట్లోనుంచి ఒక్కడే బయల్దేరాడు. రాజ్యం దాటాడు. పాలిమేరలు దాటాక వల్లెటూళ్లు దాటాడు. ఇంకా అలాగే సాగిపోతూ, పోతూ అడవి సరిహద్దుల్లోకి వచ్చేశాడు. అక్కడ ఓ పెద్ద మడుగు. బాగా అలిసిపోయాడు కదా, అందుకని కాస్త విశ్రాంతి తీసుకుందాం అనుకుని గుఱ్ఱాన్ని వచ్చికలో వదిలి హాయిగా స్నానం చేద్దాం అనుకున్నాడు." ఆగాడు కోసల్.

"ఊఁ! తర్వాతేమయింది" ఆత్రంగా ముందుగు జరిగింది లహరి.

"ఆగు మరీ. మరీ ఉక్కపోతగా వున్నట్లుంది కదూ ఈ గదిలో" తొడుక్కున్న సిల్కు లాల్చిని పైకి లాగేస్తూ అన్నాడు. విశాలమైన వక్షస్థలం మీద గుబురు, గుబురుగా వున్న చిట్టడివిని, కండలు తిరిగిన బాహువుల్ని ఓసారి చూసి, అంతలోనే చూపులు తిప్పుకుంది లహరి.

"నీకు చిరాగ్గా లేదా అభ్యంతరం లేకపోతే ఆ అడ్డంకుల్ని తీసేయ్" కాజువల్గా అన్నాడు.

"ఊహా! నాకు అస్సలు చిరాగ్గా లేదు. కొంచెం చలిగా కూడా వుంది." గుండెలమీద

చేతుల్ని అడ్డుపెట్టుకుంటూ అంది.

"నీ ఇష్టం. కథ విను. రాజసింహుడు హాయిగా స్నానం చేసి, చెట్లకున్న వళ్లూ, ఫలాలూ కోసుకుని తిని, ఓ చెట్టు కింద కూర్చున్నాడు. ఇంతలో..." లహరి భుజం మీదికి తల ఆన్చి ఆపాడు.

"ఊ! అప్పుడు."

"అప్పుడే! చెట్లు నడుమ నుంచి ఏదో శబ్దం వినిపించింది యువరాజుకి. ఏవిటబ్బా అనుకుని అటు చూసేసరికి" కథ చెప్తూనే కొంగు జారాడు కోసల్.

"ఏం కనిపించింది?"

"ఓ బుజ్జి చెవులపిల్లి. గులాబీరంగులో ఎంత బావుందో! తొంగి, తొంగి చూస్తోంది యువరాజుని. ముద్దొచ్చేస్తోంది అతనికి. ఎలా అయినా సరే దాన్ని వట్టుకోవాలి అనుకున్నాడు. దాని దగ్గరికి పరిగెత్తేసరికి, అది కాస్తా పారిపోయింది." లహరి తనువీణని శృతి చేస్తున్నాయి అతని వేళ్లు.

"అయ్యయ్యో! పోన్లే. మంచిదయింది. లేకపోతే ఆ బంగారు కుండెల్ని, చంపి (తరువాయి 57వ పేజీలో)

మీ సంపూర్ణ ఆరోగ్యం కోసం

మా సమిష్టి కృషి

ఉదరకోశం, కాలేయ వ్యాధుల చికిత్సలో భారత దేశంలోనే అతి పెద్దదైన గ్లోబల్ హాస్పిటల్స్ ఆంధ్రప్రదేశ్ లో కాలేయ మార్పిడి ఆపరేషన్లు చేసే ఏకైక సంస్థ. ఉన్నత ప్రేక్షికి చెందిన, అపార అనుభవం ఉన్న ప్రత్యేక వైద్యులకు నిలయం ఇది. అత్యున్నతమైన ఆపరేషన్ థియేటర్లు, ఇంటెన్సివ్ కేర్ యూనిట్ మరియు ల్యాబరేటరీ సేవలను ఒకే చోట అందించే ప్రత్యేక కేంద్రం గ్లోబల్ హాస్పిటల్స్.

మెడికల్ గ్యాస్ట్రో & సర్జికల్ గ్యాస్ట్రో బృందం

మా ప్రత్యేక సేవలు

అత్యున్నత అర్హతలు కలిగిన ఉదరకోశవ్యాధుల నిపుణులు రోజంతా అందుబాటు

ఎండోస్కోపీ / డైలటేషన్స్, కొలనోస్కోపీ / పాలిప్ రిమోవల్స్, ఇ.ఆర్.ఎస్.ఎస్, పాంక్రియాటిక్ & బిలియరీ ఎండోస్కోపీ వర్చువల్ కొలనోస్కోపీ / మెటిలిట్ స్టడీస్ అల్ట్రాసౌండ్ / సి.టి / సి.టి ఎంటిరోగ్రాఫీ వైరల్ మార్కర్స్ / ఆలో ఇమ్యూన్ మార్కర్స్

ల్యాప్రోస్కోపిక్ సర్జరీలు

- గాలిబ్లాడ్డర్ స్ట్రెస్స్ (పిత్తాశయంలో రాళ్లు) • హెర్నియా (గిలక)
- అపెండిసిక్టమీ • అన్ని ఆధునాతన ఆపరేషన్లు

కోలోరెక్టల్ సర్జరీలు

- ఫిస్చులా, ఫైస్ట్యూలలు • స్పింక్టర్ రీకన్స్ట్రక్షన్ అండ్ సీవింగ్ • పాచీ సర్జరీ • కాన్సర్ సర్జరీలు

అప్పర్ జి.ఐ. సర్జరీలు

- రాడికల్ గ్యాస్ట్రెక్టమీ • ఈసోఫ్యాగెక్టమీ • రీకన్స్ట్రక్షన్ సర్జరీ • ఒబెసిటీ సర్జరీ

అవయవాల మార్పిడి

- కాలేయం • మూత్రపిండాలు • బోసీమ్యూరో (మూలుగు)

హెపటో బిలియరీ ప్యాంక్రియాటిక్ సర్జరీలు

- కాలేయం సర్జరీ • ప్యాంక్రియాస్ సర్జరీ • బిలియరీ సర్జరీ

గుర్తింపు: సి.జి.హెచ్.ఎస్, ఇ.ఎస్.ఐ, ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం, ఎ.సి.ట్రాన్స్కో, ఆరోగ్య భద్రత, ఎఫ్.సి.ఐ మరెన్జీ ఇతర సంస్థలు

 డా ఎస్. సి. సుమాల్ M.D., D.M. (Gastro)... మెడికల్ గ్యాస్ట్రో ఎంజీఎల్ఎస్	 డా ధర్మేశ్ కుమార్ M.D., D.M., MRCP (UK). హెపటాలజిస్టు	 డా కె. రవీంద్రనాథ్ M.S., FRCS (Edin), FRCS (Glasg) ల్యాప్రోస్కోపిక్ సర్జన్ & సర్జికల్ జి.ఐ	 డా వి. మధురాయ్ M.S., D.M.B. కోలోరెక్టల్ సర్జన్
 డా కె. రమేష్ M.D. (Paeds), MRCP (UK) MRCPCH (UK) పిడియాట్రిక్ హెపటాలజిస్టు & జి.ఐ	 డా చంద్రశేఖరరెడ్డి M.D. (Paed), D.M. (Gastro), మెడికల్ గ్యాస్ట్రో ఎంజీఎల్ఎస్	 డా బల్లీరీ సంగ్ M.S., FAIS సర్జికల్ జి.ఐ ల్యాప్రోస్కోపిక్ సర్జన్	 డా కె. శ్రీకాంత్ M.S., M.Ch. సర్జికల్ అలకాలజిస్టు & అప్పర్ జి.ఐ సర్జన్
 డా ఎం. సి. బాలజీ M.D. కన్సల్టంట్ జి.ఐ & ఇంటెన్సివ్ కేర్ రిడియాలజిస్టు	 డా అరుంధతి. జి. కలితా M.D. కన్సల్టంట్ జి.ఐ రిడియాలజిస్టు	 డా కోశి ఎస్.ఎల్. కుమారి M.S., (Gen. Sur) కన్సల్టంట్ జి.ఐ ల్యాప్రోస్కోపిక్ సర్జన్	 డా కమలాకర్ నాయుడు M.S., FRCS. కన్సల్టంట్ సర్జికల్ జి.ఐ
 డా సుష్రా పాత్రా M.D. కన్సల్టంట్ జి.ఐ & రిపర పాథాలజిస్టు	 డా బృందావని M.S.C., Ph.D. న్యూట్రిషియన్	 డా వేణుగోపాల్ M.S., FRCS, కన్సల్టంట్ సర్జికల్ జి.ఐ	 డా కె. చంద్రక M.S., (Gen. Sur) కన్సల్టంట్ సర్జికల్ జి.ఐ

EMERGENCY SERVICE 24 HRS

గ్లోబల్ హాస్పిటల్స్
గ్లోబల్ హాస్పిటల్స్, హైదరాబాద్ - 500 004 ఫోన్: 040-23244444 (10 లైన్లు) ఫ్యాక్స్: 23244455
ఇమెయిల్: drveeraprasad@globalhospital.net వెబ్ సైట్: www.theglobalhospital.com

(47వ పేజీ తరువాయి)

పారేవేవాడు కదా ఆ యువరాజు." సాలోచనగా అంది లహరి.

"ఛ! ఛ! ముద్దొచ్చే వాటిని లాలిస్తారు గానీ, ఎవరైన చంపేస్తారా! సరే! కథ విను. పారిపోతున్న ఆ చెవులపిల్లని వట్టుకోవడం కోసం రాజసింహుడు, గుఱ్ఱాన్ని ఎక్కాడు. అడ్డంగా ముళ్లపొదలు, డొంకలూ" బంగారు రంగులో కాంతులీనుతున్న శరీరానికి ఒక్కో బంధం విడిపోతోంది. కథలోని రాజు పొదలూ, ముళ్ల చెట్లూ కత్తితో పెరికి పారేస్తుంటే, ఇలలో ఈ కోసల్ రాజుగారి చేతివేళ్లు నిమ్నోన్నతాల మీద అనవసరపు అడ్డంకుల్ని ఒక్కటొక్కటిగా తొలగిస్తున్నాయి.

"ఇంకా ఆ గులాబీరంగు చెవులపిల్లి చిక్కడం లేదు. కొండలు దాటాడు, గుట్టలు దాటాడు. గుబురు పొదల్లోంచి, చీకటి గుహల్లోంచి అలా అలా సాగుతూనే వున్నాడు." అతని శరీరం మరింత చేరువయ్యింది. నున్నటి నడుమును దాటిన చేతులు, వలుచని ఉదరం మీది కుచ్చిళ్లను సర్దుతున్నాయి. లహరి ఒంటిమీద గుట్టల్ని, లోయల్ని దాటుతున్నాడు కోసల్.

"ఇంతకీ ఏమయింది? దొరికిందా చెవులపిల్లి?" కథలో వూర్తిగా లీనమయ్యింది లహరి. "అంత తొందరగా చిక్కుతుందా! ఎంత కష్టపడాలో? నెమ్మదిగా కత్తి తీసాడు రాజు" చిలిపిగా చూస్తున్నాడు చందమామ, తనూ ఆ కథ వింటూ, కిటికీలోంచి.

యవ్వనపు పొంగు వరవళ్లు తొక్కుతుంటే, మిగిలిన ఆ ఒక్క ఆచ్ఛాదనా జారిపోయింది కోసల్కి.

"అయ్యో! కత్తి ఎందుకండీ! ఆ ముద్దుల కుందేల్ని చంపేస్తారా" ఒంటిమీది చీర జారిపోయింది. ముక్కుపుడక మెరుపులో అతని ప్రతిబింబం కనిపిస్తోంది.

"అబ్బా! అందుకోసం కాదు. అడ్డొచ్చిన చెట్లని, పొదల్ని నరికి పారెయ్యడానికి. సరే గుఱ్ఱం వేగంగా సాగిందా! ఇలా అన్నమాట" రౌతు గుఱ్ఱం ఎక్కాడు. వెన్నముద్దల వగ్గాలు మెత్తగా వట్టుకున్నాడు.

కోర్కెల గుంపు శరీరాన్ని చుట్టేసింది కోసల్కి. ఉభాస, నిశ్వాసలు అల్లిబిల్లిగా ఆమె మెడ ఒంపుని తాకుతున్నాయి.

"అలా గుఱ్ఱం సాగుతూనే వుంది. దౌడు తీస్తూనే వుంది. చెవులపిల్లి అందకుండా పారిపోతూనే వుంది. ఇంతలో, దారిలో ఓ మడుగు అడ్డొచ్చింది."

సెక్స్ రంభతో మినీ ఇంటర్వ్యూ

దక్షిణాదిలోనే కాకుండా, హిందీలోనూ చేస్తున్నది రంభ. 'ఫుర్వాలీ-బాహర్వాలీ, జుడ్వా, క్యూం కీ మైః ఝూర్ సహీ' బోల్తాలతో పాటు దాదాపు ఆరు హిందీ చిత్రాల్లో చేసిన రంభ, ఇప్పుడు 'దుకాన్'లో చేస్తున్నది.

ఇందులో ఎలాంటి పాత్ర?

"సెక్స్ వర్కర్ పాత్ర. బనారస్ నుంచి ముంబయికి వచ్చిన మామూలు అమ్మాయి, క్రమంగా ఎలా మారుతుందో ఈ చిత్రం చూపుతుంది. గ్లామరస్గా కనిపించటం కన్నా హీరోయిన్లకు మరో పనుండదు అనే వారిని నా నటనతో అవతరిభులను చేస్తాను. ఈ చిత్రం హిట్టవుతుందనీ, నాకు అవార్డు వస్తుందనీ కూడా

ఆశిస్తున్నాను."

హిందీరంగం రంభకు అచ్చికాలేదా?

"అలాంటిదేమీ లేదు. సాత్లో తమిళ-మలయాళచిత్రాలున్నాయి. నా సొంత చిత్రం కూడా వుంది. కానీ నేను హిందీరంగాన్ని మాత్రం వదలను. ఎక్కువ చిత్రాలు కాదు, మంచి చిత్రాల్లో చేయటం నా లక్ష్యం. ఇప్పుడు హిందీ కూడా నేర్చుకున్నాను. హిందీ చిత్రాల్లో చేయటం మరింత సులువైపోతుంది."

హీరో గోవిందతో రంభది ఎలాంటి స్నేహం?

"అతను మా ఫామిలీ ఫ్రెండ్. చెన్నయ్కి వచ్చినప్పుడల్లా మా ఇంట్లోనే దిగుతారు. మా ఇద్దరితో పాటు మా రెండు కుటుంబాలు కూడా మంచి స్నేహంతో వున్నాయి. గోవింద నటించేటప్పుడు నూటికి నూరు పాళ్లూ ప్రాఫెషనల్. నేనాయనతో కలిసి చేశాను."

వెన్నెల అందంగా సిగ్గుపడింది. అవరంజిలాంటి లహరి శరీరమీద తనను తాను చూసుకుని. అప్పుడే వుట్టిన పాపాయిలా, అంత స్వచ్ఛంగా, స్వేచ్ఛగా లహరి.

"ఊ! అప్పుడు" అతన్ని పక్కకి తొలగించడానికి ప్రయత్నిస్తూనే అడిగింది.

"ఏముందీ! రాజు కాస్తా చటుక్కున ఆ మడుగులోకి ఇలా దూకేశాడు." రసదృష్టి జరగబోతోంది. శృంగార కావ్యంలో సన్నివేశం పతాకస్థాయిని అందుకుంది. జలతారు మేనిమీద, నులివెచ్చని అతని పెదవులు అమృతధారల్ని కురిపిస్తున్నాయి.

"నాకు సిగ్గు బాబూ! నేను చూళ్లేను" మబ్బుచాటుకి తప్పుకున్న చుక్కకోసం తనూ తప్పుకున్నాడు చందమామ.

పాన్సు మీది పూవులు, తృప్తిగా నవ్వాయి నలిగిపోతూ కూడా.

"ఎంత దుర్మార్గులో. కథ అని చెప్పి ఇంత నాటకం ఆడతారా" పెదవి మీది కాటుని వేళ్లతో అద్దుకుంటూ అంది లహరి, చిరుకోవంగా.

"ఎంత మాటన్నావు! కథని ప్రాక్టికల్గా చూపించానంతే. మరి, కథ క్లెయిమ్స్ విను." అలసిపోయిన ఆమె శరీరాన్ని నిమురుతూ అన్నాడు కోసల్.

"నేనేం వినను" అటు తిరిగింది లహరి.

"ఎటు తిరిగినా తిప్పలు తప్పవు తమకి. వినండి కథ మరి. ఆ బుజ్జి కుందేలు దొరికింది రాజుగారికి. ముట్టుకోంగానే ఇదిగో ఈ అందాల లహరిలా మారిపోయింది." ముంగురులు కప్పేసిన నుదుటిని మెత్తగా ముద్దాడా డాడు కోసల్.

నవ్వింది లహరి, తన్మయంగా అల్లుకుపోతూ.

"మరిప్పుడు ఇంకో కథ చెప్తానన్నమాట" చిక్కటి కౌగిలిని మరింత బిగించి చెప్పాడు కోసల్.

"అందరి జీవితాల్లోనూ, మరువలేని, మరపురాని అనుభూతులు నింపే రసవత్తరమైన రాత్రి తొలిరాత్రి. ఆ తొలిరాత్రిని అంశంగా తీసుకుని రూపొందించి ఈ శుభరాత్రి కార్యక్రమం ఇంతటితో సమాప్తం" రేడియోలోంచి అనౌన్సర్ వీడ్కోలు తీసుకున్నాడు గంభీరంగా.

"అమ్మా! శుభరాత్రి అయిపోయిందే! రేడియో కట్టెయ్యనా" కావాలనే పెద్దగా అని రేడియో స్విచ్ ఆఫ్ చేసింది గది బయట చిత్కళ.

గదిలో మరో కథ మొదలైంది. ఇంకా మనమెందుకూ ఇక్కడ? ఇహ పోదాం రండి.